Този документ е средство за документиране и не обвързва институциите

►B РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 2006/2004 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 27 октомври 2004 година

за сътрудничество между националните органи, отговорни за прилагане на законодателството за защита на потребителите (регламент за сътрудничество в областта на защита на потребителите)

(текст от значение за ЕИП)

(ОВ L 364, 9.12.2004 г., стр. 1)

Изменен със:

		Официален вестник		
		№	страница	дата
►M1	Директива 2005/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 май 2005 година	L 149	22	11.6.2005 г.
►M2	Директива 2007/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 декември 2007 година	L 332	27	18.12.2007 г.
►M3	Директива 2009/136/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2009 година	L 337	11	18.12.2009 г.
►M4	Регламент (ЕС) № 1177/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 година	L 334	1	17.12.2010 г.
►M5	Регламент (ЕС) № 181/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 година	L 55	1	28.2.2011 г.
►M6	Регламент (ЕС) № 954/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 14 септември 2011 година	L 259	1	4.10.2011 г.

▼B

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 2006/2004 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 27 октомври 2004 година

за сътрудничество между националните органи, отговорни за прилагане на законодателството за защита на потребителите (регламент за сътрудничество в областта на защита на потребителите)

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 95 от него,

като взеха предвид предложението на Комисията,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ([1]),

след консултации с Комитета на регионите,

в съответствие с процедурата, определена в член 251 от Договора ([2]),

като имат предвид, че:

(1) Резолюция на Съвета от 8 юли 1996 г. относно сътрудничеството между административните органи, отговорни за прилагане на законодателството в областта на вътрешния пазар ([3]), потвърди, че е необходимо постоянно усилие за подобряване на сътрудничеството между административните органи и прикани държавите-членки и Комисията да разгледат като въпрос от приоритетно значение възможността за засилване на административното сътрудничество при прилагане на законодателството.

(2) Действащите национални мерки по прилагане на законите, които защитават интересите на потребителите, не са приспособени към предизвикателствата по прилагане на законодателството в рамките на вътрешния пазар и понастоящем не е възможно осъществяването на ефективно и ефикасно сътрудничество при прилагането на законите. Тези трудности пораждат пречки пред сътрудничеството между публичните органи, отговарящи за прилагане на законодателството по отношение на откриване, разследване и преустановяване или забрана на вътрешнообщностни нарушения на законодателството за защита на потребителите. Произтичащата от това липса на ефективно прилагане на законодателството при случаите от трансграничен характер позволява на продавачите и доставчиците да заобикалят законите чрез преместването им в границите на Общността. Това води до нарушаване на конкуренцията за спазващите закона продавачи и доставчици, които извършват дейност на вътрешния национален пазар или трансгранични дейности. Трудностите при прилагане на законодателство при случаите от трансграничен характер освен това подронват доверието на потребителите, когато те се заемат с проучване на трансгранични оферти, а оттук и на доверието им във вътрешния пазар.

([1]) ОВ C 108, 30.4.2004 г., стр. 86.
([2]) Становище на Европейския парламент от 20 април 2004 г. (все още непубликувано в *Официален вестник*) и Решение на Съвета от 7 октомври 2004 г.
([3]) ОВ C 224, 1.8.1996 г., стр. 3.

▼B

(3) Следователно е целесъобразно да се улесни сътрудничеството между държавните органи, отговорни за прилагане на законодателството за защита на потребителите, при уреждане на вътрешни за Общността нарушения и да се спомогне за ефективното функциониране на вътрешния пазар, качественото и последователното прилагане на законодателството за защита на потребителите и наблюдение на защитата на икономическите интереси на потребителите.

(4) В законодателството на Общността съществуват мрежи за сътрудничество при прилагане на законодателството за защита на потребителите, както по отношение защита на икономически интереси на потребителите, така и за защита на тяхното здраве. Между мрежите, създадени по силата на настоящия регламент и споменатите други мрежи, следва да се осъществява обмен на добри практики.

(5) Обхватът на разпоредбите относно взаимното сътрудничество, включени в настоящия регламент, следва да се ограничи до вътрешнообщностни нарушения на законодателството на Общността, което защитава интересите на потребителите. Ефективността, с която се преследват нарушенията на национално ниво, следва да гарантира, че не съществува дискриминация между националните и търговските сделки между държавите в Общността. Настоящият регламент не засяга отговорностите на Комисията във връзка с нарушения на правото на Общността от страна на държавите-членки, нито предоставя на Комисията правомощия за преустановяване на нарушенията, посочени в регламента.

(6) Защитата на потребителите от вътрешнообщностни нарушения изисква създаването на мрежа, в която да бъдат включени държавните органи, отговарящи за прилагане на законодателството на цялата територия на Общността, като тези органи е необходимо да разполагат с един минимум от общи правомощия при прилагане на законодателството и извършването на разследвания с цел да прилага ефективно настоящия регламент и да възпират продавачите или доставчиците да извършват вътрешнообщностни нарушения.

(7) Възможността на компетентните органи да си сътрудничат свободно на взаимни начала при обмена на информация, откриването и разследването на вътрешнообщностни нарушения и предприемането на действия за изпълнение на тяхното преустановяване или забрана е особено важно за гарантиране ефективното функциониране на вътрешния пазар и защитата на потребителите.

(8) Освен това компетентните органи следва да използват други правомощия или мерки, които са им предоставени на национално равнище, включително правомощието да предприемат действия или да инициират наказателно преследване, с цел незабавно преустановяване или забрана на вътрешнообщностни нарушения в резултат на молба за оказване на взаимна помощ в случаите когато това е необходимо.

(9) Информацията, която се обменя между компетентните органи, подлежи на най-строги гаранции за сигурност и опазване на професионалната тайна с цел да се осигури, че разследванията не са изложени на риск или че репутацията на продавачите или доставчиците не е несправедливо накърнена. Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 г. относно защитата на физическите лица при обработването на лични данни и за

▼B

свободното движение на тези данни ([1]) и Регламент (ЕО) № 45/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2000 г. относно защитата на физическите лица по отношение на обработването на личните данни от институции и органи на Общността и относно свободното движение на тези данни ([2]) следва да се прилагат в контекста на настоящия регламент.

(10) Предизвикателствата пред законодателството за защита на потребителите отиват извън пределите на Европейския съюз и интересите на потребителите в Общността трябва да бъдат защитавани от измамни търговци, работещи в трети страни. Затова възниква необходимостта от сключване на международни споразумения с трети страни, отнасящи се до взаимната помощ при прилагане на законодателството за защита на интересите на потребителите. Тези международни споразумения следва да се сключват на общностно равнище в областите, обхванати от приложното поле на настоящия регламент, с цел осигуряване на оптимална защита на потребителите от Общността и ефективното функциониране на сътрудничеството с трети страни при прилагане на законодателството за защита на потребителите.

(11) Целесъобразно е да се координират на общностно равнище действията на държавите-членки при прилагане на законодателството по отношение на вътрешнообщностните нарушения с цел да се подобри прилагането на настоящия регламент и да се спомогне за повишаване на качеството при прилагане на законодателството.

(12) Целесъобразно е да се координират на общностно равнище действията на държавите-членки по въпросите на административното сътрудничество с оглед тяхното вътрешнообщностно измерение с цел да се подобри прилагането на законите, които защитават интересите на потребителите. Тази роля вече бе демонстрирана при създаването на европейската мрежа за извънсъдебно разрешаване на спорове.

(13) В случаите когато координирането на действията на държавите-членки съгласно настоящия регламент предполага финансова помощ от страна на Общността, решението за отпускане на тази помощ се взема в съответствие с процедурите, описани в Решение № 20/2004/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 8 декември 2003 г. за установяване на обща рамка за финансиране на дейности на Общността в подкрепа на политиката за защита на потребителите за годините от 2004 до 2007 г. ([3]), по-специално дейности 5 и 10, описани в приложението към посоченото решение и бъдещите решения.

(14) Сдруженията за защита на потребителите играят важна роля за информиране и образование на потребителите и на защитата на интересите на потребителите включително при разрешаване на спорове и следва да се насърчават да си сътрудничат с компетентните органи, за да се засили прилагането на настоящия регламент.

(15) Мерките, необходими за изпълнението на настоящия регламент, следва да се приемат съгласно Решение 1999/468/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 г. относно установяване на процедури за упражняване на изпълнителните правомощия, предоставени на Комисията ([4]).

([1]) ОВ L 281, 23.11.1995 г., стр. 31. Директива, последно изменена с Регламент (ЕО) № 1882/2003 (ОВ L 284, 31.10.2003 г., стр. 1).
([2]) ОВ L 8, 12.1.2001 г., стр. 1.
([3]) ОВ L 5, 9.1.2004 г., стр. 1. Решение, изменено с Решение № 786/2004/ЕО (ОВ L 138, 30.4.2004 г., стр. 7).
([4]) ОВ L 184, 17.7.1999 г., стр. 23.

▼B

(16) Ефективният мониторинг за прилагането на настоящия регламент и ефективността на защитата на потребителите изисква изготвянето на редовни доклади от държавите-членки.

(17) Настоящият регламент взема предвид основните права и спазва признатите принципи, по-специално чрез Хартата на основните права на Европейския съюз ([1]). В съответствие с това настоящият регламент следва да бъде тълкуван и прилаган при спазване на тези права и принципи.

(18) Тъй като целта на настоящия регламент, а именно сътрудничеството между националните органи, отговорни за прилагане на законодателството за защита на потребителите, не може да бъде постигната в достатъчна степен от държавите-членки, защото те не могат да осигурят сътрудничество и координиране на действията си, като действат самостоятелно и следователно целта може да бъде постигната по-добре на общностно равнище, то Общността може да приеме мерки съгласно принципа на субсидиарност, определен в член 5 от Договора. Съгласно принципа на пропорционалността, определен в посочения член, настоящият регламент не излиза извън рамките на необходимото за постигането на посочената цел,

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

ГЛАВА I

УВОДНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 1

Цел

Настоящият регламент определя условията, съгласно които компетентните органи, определени като отговорни по прилагане на законодателството за защита на потребителите, сътрудничат помежду си и с Комисията с цел да осигурят спазването на законодателството и гладкото функциониране на вътрешния пазар и с цел да се подобри защитата на икономическите интереси на потребителите.

Член 2

Приложно поле

1. Разпоредбите относно взаимната помощ, определени в глави II и III, се прилагат за вътрешнообщностни нарушения.

2. Настоящият регламент не засяга правилата на Общността за международното частно право, по-специално правилата, които се отнасят за съдебната компетентност и приложимото право.

3. Настоящият регламент не засяга прилагането в държавите-членки на мерки, които се отнасят за съдебно сътрудничество по наказателноправни и гражданскоправни въпроси, по-специално работата на европейската съдебна мрежа.

([1]) ОВ C 364, 18.12.2000 г., стр. 1.

▼B

4. Настоящият регламент не засяга изпълнението от страна на държавите-членки на допълнителни задължения, които се отнасят до взаимната помощ при защита на колективните интереси на потребителите, включително при наказателноправни въпроси, произтичащи от други закони, в т.ч. двустранни или многостранни споразумения.

5. Настоящият регламент не противоречи на Директива 98/27/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 19 май 1998 г. относно исковете за преустановяване на нарушения с цел защита на интересите на потребителите ([1]).

6. Настоящият регламент не засяга правото на Общността в областта на вътрешния пазар, по-специално разпоредбите относно свободното движение на стоки и услуги.

7. Настоящият регламент не засяга правото на Общността в областта на услугите по телевизионно разпръскване.

Член 3

Определения

За целите на настоящия регламент:

а) „закони, които защитават интересите на потребителите“ са директивите, транспонирани във вътрешния правен ред на държавите-членки и регламентите, които са изброени в приложението;

б) „вътрешнообщностно нарушение“ е всяко действие или бездействие, което е в противоречие със законите, които защитават интересите на потребителите, определени в буква а), и което е във вреда на колективните интереси на потребителите, пребиваващи в държава-членка или в държави-членки, различни от държавата-членка, от която произхожда или в която е произтекло действието или бездействието; или в която е установен отговорният продавач или доставчик; или в която следва да се намерят доказателства или активи, които са свързани с действието или бездействието;

в) „компетентен орган“ е всеки публичен орган, учреден на национално, регионално или местно равнище с конкретни отговорности за прилагането на законите, които защитават интересите на потребителите;

г) „единна служба за връзка“ е публичният орган във всяка държава-членка, който е определен като отговорен за координация по прилагането на настоящия регламент в съответната държава-членка;

д) „компетентно длъжностно лице“ е длъжностно лице на компетентен орган, което е определено като отговорно за прилагането на настоящия регламент;

е) „орган заявител“ е компетентният орган, който отправя искане за взаимна помощ;

ж) „орган, към който е отправено искане“ е компетентният орган, който получава искане за взаимна помощ;

з) „продавач или доставчик“ е всяко физическо или юридическо лице, което от гледна точка на законите, които защитават интересите на потребителите, извършва действия за цели, свързани с неговата търговия, бизнес, занаят или професия;

и) „дейности по надзор на пазара“ са действията на компетентен орган, които имат за цел да открият дали са били извършени вътрешнообщностни нарушения на негова територия;

([1]) ОВ L 166, 11.6.1998 г., стр. 51. Директива, последно изменена с Директива 2002/65/ЕО (ОВ L 271, 9.10.2002 г., стр. 16).

▼B

й) „жалба на потребител“ е твърдение, подкрепено от основателно доказателство, че даден продавач или доставчик е извършил или е възможно да извърши нарушение на законите, които защитават интересите на потребителите;

к) „колективни интереси на потребителите“ са интересите на определен брой потребители, които са претърпели вреди или е вероятно да претърпят вреди от дадено нарушение.

Член 4

Компетентни органи

1. Всяка държава-членка определя компетентните органи и единната служба за връзка, които са отговорни за прилагането на настоящия регламент.

2. Ако е необходимо, за да изпълни задълженията си по настоящия регламент, всяка държава-членка може да определи други публични органи. Държавите-членки могат също да определят и органи, които имат законов интерес от преустановяване или забрана на вътрешнообщностни нарушения съгласно член 8, параграф 3.

3. Без да се засягат разпоредбите на параграф 4, всеки компетентен орган има правомощия по осъществяване на разследване и прилагане на законодателството, необходими за прилагането на настоящия регламент и трябва да ги упражнява в съответствие с националното право.

4. Компетентните органи могат да упражняват правомощията, посочени в параграф 3, в съответствие с националното право:

а) пряко по силата на собствените им правомощия или под надзора на съдебните власти; или

б) чрез подаване на заявление до съдилища, които са компетентни да издадат необходимото решение включително, когато е подходящо, чрез обжалване, в случай че заявлението за издаване на необходимото решение не е уважено.

5. Доколкото компетентните органи упражняват правомощията си чрез подаване на заявление до съдилища съгласно параграф 4, буква б), тези съдилища трябва да са компетентни да издадат необходимите решения.

6. Правомощията, посочени в параграф 3, се упражняват само, когато е налице основателно съмнение за вътрешнообщностно нарушение и включват най-малко правото:

а) на достъп до всеки съответен документ, под всякаква форма, който е свързан с вътрешнообщностното нарушение;

б) да изисква от всяко лице да предостави съответна информация, свързана с вътрешнообщностното нарушение;

в) да извършва необходимите проверки на място;

г) да изисква писмено преустановяване на вътрешнообщностното нарушение от съответния продавач или доставчик;

д) да получи от продавача или доставчика, отговорен за вътрешнообщностните нарушения, гаранция за преустановяване на вътрешнообщностното нарушение; и, когато е подходящо, да публикува поетата гаранция;

е) да изисква преустановяването на всяко вътрешнообщностно нарушение или забраната за нарушение и, когато е необходимо, да публикува произтичащите от това решения;

▼B

ж) да изисква от засегнатата страна да извърши плащания в полза на държавния бюджет или на всеки бенефициер, предвиден съгласно националното законодателство, в случай на несъобразяване с решението.

7. Държавите-членки осигуряват, че компетентните органи разполагат със съответните средства, необходими за прилагане на настоящия регламент. Компетентните длъжностни лица трябва да спазват професионалните норми и съответните вътрешни процедури или правила за поведение, които осигуряват, в частност, защитата на физическите лица по отношение на обработването на лични данни, справедливост на процедурите и правилното спазване на разпоредбите за сигурност и опазване на професионалната тайна, установени в член 13.

8. Всеки компетентен орган оповестява пред обществеността правата и отговорностите, които са му предоставени съгласно настоящия регламент и определя компетентните длъжностни лица.

Член 5

Списъци

1. Всяка държава-членка съобщава на Комисията и на другите държави-членки компетентните органи и другите публични институции и организации, които имат законов интерес от преустановяване или забрана на вътрешнообщностни нарушения, както и на единната служба за връзка.

2. Комисията публикува и актуализира списъка на единните служби за връзка и на компетентните органи в *Официален вестник на Европейския съюз.*

ГЛАВА II

ВЗАИМНА ПОМОЩ

Член 6

Обмен на информация при отправено искане

1. При поискване от органа заявител съгласно член 4 органът, към който е отправено искане за помощ, незабавно предоставя всяка съответна информация, която е необходима, за да се установи дали е възникнало вътрешнообщностно нарушение или за да се установи дали е налице основателно съмнение за възникването на такова нарушение.

2. Органът, към който е отправено искане, предприема, ако е необходимо, със съдействието на други публични органи, осъществяването на съответните разследвания или всички други необходими или подходящи мерки съгласно член 4 с цел да събере изискваната информация.

3. При поискване от органа заявител органът, към който е отправено искане, може да разреши компетентно длъжностно лице на органа заявител да придружава по време на разследванията длъжностни лица на органа, към който е отправено искане.

4. Мерките, необходими за изпълнението на настоящия член, се приемат съгласно процедурата, посочена в член 19, параграф 2.

▼B

Член 7

Обмен на информация без отправено искане

1. Когато компетентен орган научи за вътрешнообщностно нарушение или има основателни съмнения, че може да възникне такова нарушение, той уведомява компетентните органи на държавите-членки и Комисията, като незабавно предоставя цялата необходима информация.

2. Когато компетентен орган предприема по-нататъшни мерки по прилагане на законодателството или получава искане за взаимна помощ във връзка с вътрешнообщностно нарушение, той уведомява компетентните органи на държавите-членки и Комисията.

3. Мерките, необходими за изпълнението на настоящия член, се приемат съгласно процедурата, посочена в член 19, параграф 2.

Член 8

Искания за предприемане на мерки по прилагане на законодателството

1. При поискване от органа заявител органът, към който е отправено искане, предприема всички необходими мерки по прилагане на законодателството за защита на потребителите, за изпълнение на незабавно преустановяване или забрана на вътрешнообщностно нарушение.

2. С цел да изпълни задълженията си съгласно параграф 1 органът, към който е отправено искане, упражнява правомощията, предоставени му съгласно националното право. Органът, към който е отправено искане, определя, ако е необходимо, със съдействието на други публични органи, мерките по прилагане на законодателството, които следва да се вземат, с цел преустановяване или забрана на вътрешнообщностното нарушение по съразмерен, ефикасен и ефективен начин.

3. Органът, към който е отправено искане, може също да изпълни задълженията си съгласно параграфи 1 и 2 като инструктира орган, определен съгласно член 4, параграф 2, второ изречение, който има законов интерес от преустановяването или забраната на вътрешнообщностни нарушения, да предприеме от името на органа, към който е отправено искане, всички необходими мерки по прилагане на законодателството съгласно правомощията, с които той разполага по националното право, с цел преустановяване или забрана на вътрешнообщностното нарушение. В случай че този орган не успее да стигне до незабавно преустановяване или забрана на вътрешнообщностното нарушение, се запазват задълженията на органа, към който е отправено искане съгласно параграфи 1 и 2.

4. Органът, към който е отправено искане, може да предприема мерките, посочени в параграф 3, само ако след съгласуване с органа заявител за използването на тези мерки органът заявител и органът, към който е отправено искане, постигнат споразумение, че:

— използването на мерките в параграф 3 е вероятно да доведе до преустановяване или забрана на вътрешнообщностното нарушение по еднакво ефикасен и ефективен начин, като действие от страна на органа заявител,

и

— инструкцията на органа, който е определен съгласно националното право, не води до разкриване пред този орган информация, която е защитена съгласно член 13.

▼B

5. Ако органът заявител счита, че не са изпълнени условията, посочени в параграф 4, той информира писмено органа, към който е отправено искане, като излага причините за своето становище. Ако органът заявител и органът, към който е отправено искане, не са постигнали споразумение, органът, към който е отправено искане за помощ, може да отнесе въпроса до Комисията, която изразява становище съгласно процедурата, посочена в член 19, параграф 2.

6. Органът, към който е отправено искане, може да консултира органа заявител по време на предприемането на мерките по прилагане на законодателството, посочени в параграфи 1 и 2. Органът, към който е отправено искане, незабавно уведомява органа заявител, компетентните органи на другите държави-членки и Комисията за предприетите мерки и техния ефект върху вътрешнообщностното нарушение, включително и за това дали нарушението е прекратено.

7. Мерките, необходими за изпълнението на настоящия член, се приемат съгласно процедурата, посочена в член 19, параграф 2.

Член 9

Координиране на дейностите по надзор на пазара и на дейностите по прилагане на законодателството

1. Компетентните органи координират дейностите си по надзор на пазара и по прилагане на законодателството. Те обменят цялата информация, която е необходима за постигането на тази координация.

2. Когато компетентните органи научат, че вътрешнообщностно нарушение засяга интересите на потребителите в повече от две държави-членки, съответните компетентни органи координират дейностите си по прилагане на законодателството и молбите за взаимна помощ посредством единната служба за връзка. По-специално, те се стремят да проведат едновременни разследвания и мерки по прилагане на законодателството.

3. Компетентните органи информират предварително Комисията за тази координация и могат да приканят длъжностните лица и другите придружаващи лица, оправомощени от Комисията, да участват в тези дейности по координация.

4. Мерките, необходими за изпълнението на настоящия член, се приемат съгласно процедурата, посочена в член 19, параграф 2.

Член 10

База данни

1. Комисията поддържа електронна база данни, където съхранява и обработва информацията, която получава съгласно членове 7, 8 и 9. Базата данни се използва за справка само от компетентните органи. Във връзка с отговорностите им да съобщават информация, която следва да се съхранява в базата данни и обработването на лични данни, включени в нея, компетентните органи се считат за отговорни за контрола съгласно член 2, буква г) от Директива 95/46/ЕО. Във връзка с отговорностите ѝ съгласно настоящия член и обработването на лични данни, включени в базата данни, Комисията се счита за отговорна за контрола съгласно член 2, буква г) от Регламент (ЕО) № 45/2001.

▼B

2. Когато компетентен орган установи, че подадено от него уведомление за вътрешнообщностно нарушение в изпълнение на член 7 впоследствие се е оказало неоснователно, той оттегля уведомлението и Комисията незабавно премахва информацията от базата данни. Когато орган, към който е отправено искане за помощ уведомява Комисията, съгласно член 8, параграф 6, че е преустановено вътрешнообщностно нарушение, съхраняваните данни, отнасящи се за вътрешнообщностното нарушение се заличават пет години след уведомлението.

3. Мерките, необходими за изпълнението на настоящия член, се приемат съгласно процедурата, посочена в член 19, параграф 2.

ГЛАВА III

УСЛОВИЯ, УРЕЖДАЩИ ВЗАИМНАТА ПОМОЩ

Член 11

Основни отговорности

1. Компетентните органи изпълняват задължения си съгласно настоящия регламент сякаш действат от името на потребителите в тяхната собствена страна самостоятелно или по искане на друг компетентен орган в собствената им страна.

2. Държавите-членки вземат всички необходими мерки, за да осигурят ефективна координация посредством единната служба за връзка, за прилагането на настоящия регламент от страна на компетентните органи, другите публични органи, организациите, които имат интерес да предявяват искове за преустановяване или забрана на вътрешнообщностни нарушения, които са определени от тях и компетентните съдилища.

3. Държавите-членки насърчават сътрудничеството между компетентните органи и всички други организации, които имат законов интерес съгласно националното право, да предявяват искове за преустановяване или забрана на вътрешнообщностни нарушения с цел да се гарантира, че компетентните органи се уведомяват незабавно за евентуални вътрешнообщностни нарушения.

Член 12

Искане за взаимна помощ и процедури за обмен на информация

1. Органът заявител осигурява, че всички отправени искания за взаимна помощ съдържат достатъчна информация, която да позволява на органа, към който е отправено искане за помощ да изпълни това искане, включително всяко необходимо доказателство, което може да се получи само на територията на органа заявител.

2. Исканията се изпращат от органа заявител до единната служба за връзка на органа, към който е отправено искането, посредством единната служба за връзка на органа заявител. Исканията се препращат незабавно от единната служба за връзка на органа, към който е отправено искането, до съответния компетентен орган.

3. Исканията за помощ и съобщаването на цялата информация се отправят писмено чрез използване на стандартен формуляр и се изпращат по електронен път посредством базата данни, създадена по силата на член 10.

▼B

4. Езиците, които се използват за исканията и за съобщаването на информация, се съгласуват с въпросните компетентни органи, преди да бъдат отправени исканията. Ако не може да бъде постигнато съгласие, то тогава исканията се изпращат на официалния език/езици на държавата-членка на органа заявител, а отговорите се изпращат на официалния език/езици на държавата-членка на органа, към който е отправено искането.

5. Информацията, предадена в резултат на искане, се изпраща директно до органа заявител и едновременно с това до единните служби за връзка на органа заявител и на органа, към който е отправено искането.

6. Мерките, необходими за изпълнението на настоящия член, се приемат съгласно процедурата, посочена в член 19, параграф 2.

Член 13

Ползване на информация, защита на личните данни и опазване на професионалната и търговската тайна

1. Съобщената информация може да се използва само за целите на осигуряване спазването на законите, които защитават интересите на потребителите.

2. Компетентните органи могат да приведат като доказателство всяка информация, документи, констатации, декларации, заверени с оригинала копия или изпратени сведения на същата база като други подобни документи, получени в тяхната собствена страна.

3. Информация, съобщена под каквато и да е форма на лица, които работят за компетентните органи, съдилищата, другите публични органи и Комисията и съхранена в базата данни, упомената в член 10, чието разкриване би нарушило:

— защитата на неприкосновеността на личността и почтеността на физическото лице, по-специално в съответствие със законодателството на Общността относно защитата на личните данни;

— търговските интереси на дадено физическо или юридическо лице, включително интелектуалната собственост;

— съдебни процедури и оказване на правна помощ,

или

— целта на проверките или разследванията,

е поверителна и се включва в задължението за опазване на професионалната тайна, освен ако нейното разкриване е необходимо за преустановяване или забрана на вътрешнообщностно нарушение и органът, който предава информацията, се съгласи тя да бъде разкрита.

▼B

4. За целите на прилагането на настоящия регламент държавите-членки приемат необходимите законодателни мерки за ограничаване на правата и задълженията съгласно член 10, 11 и 12 от Директива 95/46/ЕО като необходими мерки за опазване на интересите, посочени в член 13, параграф 1, букви г) и е) от посочената директива. Комисията може да ограничи правата и задълженията съгласно член 4, параграф 1, член 11, член 12, параграф 1, членове 13—17 и член 37, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 45/2001, когато ограничението представлява необходима мярка за опазване на интересите, определени в член 20, параграф 1, букви а) и д) от посочения регламент.

5. Мерките, необходими за изпълнението на настоящия член, се приемат съгласно процедурата, посочена в член 19, параграф 2.

Член 14

Обмен на информация с трети страни

1. Когато компетентен орган получи информация от орган на трета страна, той съобщава информацията на съответните компетентни органи на останалите държави-членки, доколкото му е позволено да го направи по силата на сключени двустранни споразумения за помощ с тази трета страна и съгласно законодателството на Общността относно защитата на физическите лица по отношение на обработването на лични данни.

2. Информацията, предадена съгласно настоящия регламент, може също така да бъде съобщена на орган на трета страна от компетентния орган по силата на сключени двустранни споразумения за помощ с тази трета страна, при условие че е получено изричното съгласие на компетентния орган, който първоначално е предал информацията и в съответствие със законодателството на Общността относно защитата на физическите лица по отношение обработването на лични данни.

Член 15

Условия

1. Държавите-членки следва да откажат всички искания за възстановяване на направени разходи при прилагане на настоящия регламент. Въпреки това държавата-членка на органа заявител остава отговорна пред държавата-членка на органа, към който е отправено искане, за всички направени разходи и понесени загуби в резултат на мерките, обявени от съда за неоснователни, в случаите, когато се касае за вътрешнообщностното нарушение.

2. Органът, към който е отправено искане, може да откаже да изпълни искане за осъществяване на мерки по прилагане на законодателството съгласно член 8 след съгласуване с органа заявител, ако:

а) вече е открита съдебна процедура (от съдебен орган на държавата заявител или съдебен орган на държавата, към която е отправено искането) или съдът се е произнесъл с решение по същите вътрешнообщностни нарушения срещу същите продавачи или доставчици,;

б) по негово мнение след извършване на съответно разследване от органа, към който е отправено искане, не е установено вътрешнообщностно нарушение,

или

▼B

в) по негово мнение органът заявител не е представил достатъчно информация съгласно член 12, параграф 1 освен в случаите, когато органът, към който е отправено искане, вече е отказал да изпълни искане съгласно параграф 3, буква в) във връзка със същото вътрешнообщностно нарушение.

3. Органът, към който е отправено искане, може да откаже да изпълни искане за предоставяне на информация съгласно член 6, ако:

а) по негово мнение след съгласуване с органа заявител изискваната информация не е необходима на органа заявител, за да се установи дали е налице вътрешнообщностно нарушение или за да се установи дали има основателно съмнение, че може да възникне такова нарушение;

б) органът заявител не е съгласен, че информацията е обект на разпоредбите за поверителност и за опазване на професионалната тайна, посочени в член 13, параграф 3,

или

в) вече са предприети наказателни преследвания или са открити съдебни процедури, или за същите вътрешнообщностни нарушения вече е произнесено окончателно решение срещу същите продавачи или доставчици пред съдебните органи на държавата-членка на органа заявител или на органа, към който е отправено искането.

4. Органът, към който е отправено искане, може да реши да не изпълни задълженията, определени в член 7, ако вече са предприети наказателни преследвания или са открити съдебни процедури, или за същите вътрешнообщностни нарушения вече е произнесено окончателно решение срещу същите продавачи или доставчици пред съдебните органи на държавата-членка на органа заявител или на органа, към който е отправено искането.

5. Органът, към който е отправено искане, уведомява органа заявител и Комисията за мотивите си за отказ и да изпълни искането за оказване на помощ. Органът заявител може да отнесе въпроса до Комисията, която се произнася със становище съгласно процедурата, посочена в член 19, параграф 2.

6. Мерките, необходими за изпълнението на настоящия член, се приемат съгласно процедурата, посочена в член 19, параграф 2.

ГЛАВА IV

ДЕЙСТВИЯ НА ОБЩНОСТНО РАВНИЩЕ

Член 16

Координиране прилагането на законодателството

1. В рамките на необходимото за постигане на целите на настоящия регламент държавите-членки се уведомяват една друга и Комисията за действията им в интерес на Общността, осъществявани в области като:

а) обучение на служителите, отговарящи за прилагане на законодателството за защита на потребителите, включително езикова подготовка и организиране на обучителни семинари;

б) събиране и класифициране на потребителски жалби;

в) разработване на специфични секторни мрежи между компетентните длъжностни лица;

г) разработване на средства за информация и комуникация;

▼B

д) разработване на стандарти, методики и ръководства, предназначени за длъжностните лица, отговарящи за прилагане на законодателството за защита на потребителите;

е) обмен на служители.

Държавите-членки в сътрудничество с Комисията могат да провеждат съвместни действия в областите, посочени в букви от а) до е). Държавите-членки в сътрудничество с Комисията разработват обща рамка за класифициране на потребителските жалби.

2. Компетентните органи могат да извършват обмен на служители с цел подобряване на сътрудничеството между тях. Компетентните органи вземат необходимите мерки, за да дадат възможност на компетентните длъжностни лица да играят ефективна роля в действията на съответния орган. За тази цел длъжностните лица трябва да бъдат упълномощени да осъществяват задълженията, които са им вменени от приемащия ги компетентен орган, в съответствие със законите на държавата-членка, в която е установен органът.

3. По време на обмена на служители отговорността на компетентното длъжностно лице по граждански и наказателни въпроси се третира по същия начин като отговорността на длъжностните лица на приемащия компетентен орган. Компетентните длъжностни лица, които участват в обмена, спазват професионалните норми и съответните вътрешни правила за поведение на приемащия компетентен орган, които осигуряват, по-специално, защитата на физическите лица по отношение обработването на лични данни, справедливост на процедурите и правилното спазване на разпоредбите за поверителност и опазване на професионалната тайна, установени в член 13.

4. Мерките на Общността, необходими за изпълнението на настоящия член, включително разпоредбите за изпълнение на съвместни действия, се приемат съгласно процедурата, посочена в член 19, параграф 2.

Член 17

Административно сътрудничество

1. В рамките на необходимото за постигане на целите на настоящия регламент държавите-членки се уведомяват една друга и Комисията за действията им в интерес на Общността, осъществявани в области като:

а) предоставяне на информация и съвети за потребителите;

б) подкрепа на дейността на лицата, представляващи интересите на потребителите;

в) подкрепа на дейността на органите, отговарящи за извънсъдебното разрешаване на потребителски спорове;

г) осигуряване достъп на потребителите до правосъдие;

д) събиране на статистически данни, резултати от изследвания или друга информация, свързана с поведението на потребителите, изучаване на потребителските нагласи и резултати, получени по посочените въпроси.

Държавите-членки в сътрудничество с Комисията могат да провеждат съвместни действия в областите, посочени в букви от а) до д). Държавите-членки в сътрудничество с Комисията разработват обща рамка за действията, посочени в буква д).

2. Мерките на Общността, необходими за изпълнението на настоящия член, включително разпоредбите за изпълнение на съвместни действия, се приемат съгласно процедурата, посочена в член 19, параграф 2.

▼B

Член 18

Международни споразумения

Общността осъществява сътрудничество с трети страни и с компетентните международни организации в областите, включени в обхвата на настоящия регламент, с цел да се подобри защитата на икономическите интереси на потребителите. Разпоредбите за сътрудничество включително създаването на мерки за взаимна помощ могат да са предмет на споразумения, сключени между Общността и съответните трети страни.

ГЛАВА V

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 19

Процедура за комитет

1. Комисията се подпомага от Комитет.

2. Когато се прави позоваване на настоящия параграф, се прилагат членове 5 и 7 от Решение 1999/468/ЕО, като се вземат предвид разпоредбите на член 8 от него.

Периодът, посочен в член 5, параграф 6 от Решение 1999/468/ЕО, се определя на три месеца.

3. Комитетът приема свой процедурен правилник.

Член 20

Функции на комитета

1. Комитетът може да разглежда всички въпроси, свързани с прилагането на настоящия регламент, които са повдигнати от неговия председател, по негова инициатива или по искане на представител на държава-членка.

2. По-специално, той разглежда и прави оценка на действието на разпоредбите за сътрудничество, предвидени в настоящия регламент.

Член 21

Доклади

1. Държавите-членки съобщават на Комисията текста на всички разпоредби от националното законодателство, които те приемат, или текста на споразумения, които сключват в областта, уредена с настоящия регламент, с изключение на споразумения, отнасящи се до конкретни случаи.

2. На всеки две години от датата на влизане в сила на настоящия регламент държавите-членки представят на Комисията доклад относно прилагане на регламента. Комисията предоставя публичен достъп до тези доклади.

3. Докладите трябва да включват следната информация:

а) всяка нова информация за организацията, правомощията, ресурсите или отговорностите на компетентните органи;

б) всяка нова информация относно тенденции, средства или начини за извършване на вътрешнообщностно нарушение, по-специално тези, при които са се откроили недостатъци или пропуски в настоящия регламент или в законите, които защитават интересите на потребителите;

▼B

в) всяка нова информация за техниките, използвани при прилагане на законодателството за защита на потребителите, за които е потвърдено, че са ефективни;

г) обобщена статистика за действията на компетентните органи например действия, предприети съгласно настоящия регламент, получени жалби, действия по прилагане на законодателството и съдебни решения;

д) обобщения на важни тълкувателни решения на националния съд на законите, които защитават интересите на потребителите;

е) всяка друга информация, която е свързана с прилагането на настоящия регламент.

4. Въз основа на докладите от държавите-членки Комисията представя доклад за прилагането на настоящия регламент на Европейския парламент и на Съвета.

▼M6

Член 21a

Преглед

В срок до 31 декември 2014 г. Комисията представя пред Европейския парламент и Съвета доклад за оценка на ефективността и механизмите за функциониране на настоящия регламент и за задълбочено разглеждане на възможността за включване в приложението към настоящия регламент на допълнителни закони, които защитават интересите на потребителите. Докладът се основава на външна оценка и на широки консултации със заинтересованите страни и, ако е целесъобразно, се придружава от законодателно предложение.

▼B

Член 22

Влизане в сила

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Прилага се от 29 декември 2005 г.

Разпоредбите относно взаимна помощ, посочени в глави II и III, се прилагат от 29 декември 2006 г.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

▼B

ПРИЛОЖЕНИЕ

Директиви и регламенти, които се включват в обхвата на член 3, буква а) ([1])

▼M6

1. Директива 2006/114/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2006 г. относно заблуждаващата и сравнителната реклама (ОВ L 376, 27.12.2006 г., стр. 21): член 1, член 2, буква в) и членове 4—8.

▼B

2. Директива 85/577/ЕИО на Съвета от 20 декември 1985 г. относно защита на потребителите във връзка с договорите, сключени извън търговския обект (ОВ L 372, 31.12.1985 г., стр. 31).

▼M6

3. Директива 2008/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2008 г. относно договорите за потребителски кредити и за отмяна на Директива 87/102/ЕИО на Съвета (ОВ L 133, 22.5.2008 г., стр. 66).

4. Директива 2010/13/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 10 март 2010 г. за координирането на някои разпоредби, установени в действащи закони, подзаконови или административни актове на държавите-членки, отнасящи се до предоставянето на аудиовизуални медийни услуги (Директива за аудиовизуалните медийни услуги) (ОВ L 95, 15.4.2010 г., стр. 1): членове 9, 10, 11 и 19—26.

▼B

5. Директива 90/314/ЕИО на Съвета от 13 юни 1990 г. относно туристическите пътувания с обща цена (ОВ L 158, 23.6.1990 г., стр. 59).

▼M6

6. Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 г. относно неравноправните клаузи в потребителските договори (ОВ L 95, 21.4.1993 г., стр. 29).

7. Директива 2008/122/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 14 януари 2009 г. относно защитата на потребителите по отношение на някои аспекти на договорите за разпределено във времето ползване на собственост, дългосрочни ваканционни продукти, препродажба и замяна (ОВ L 33, 3.2.2009 г., стр. 10).

▼B

8. Директива 97/7/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 1997 г. относно защита на потребителите при договори, сключвани от разстояние (ОВ L 144, 4.6.1997 г., стр. 19). Директива, изменена с Директива 2002/65/ЕО (ОВ L 271, 9.10.2002 г., стр. 16).

▼M6

———————

▼B

10. Директива 98/6/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 1998 г. относно защитата на потребителите при обозначаването на цените на стоките, предлагани на потребителите (ОВ L 80, 18.3.1998 г., стр. 27).

11. Директива 1999/44/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 25 май 1999 г. относно някои аспекти на продажбата на потребителски стоки и свързаните с тях гаранции (ОВ L 171, 7.7.1999 г., стр. 12).

12. Директива 2000/31/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2000 г. относно някои правни аспекти на услугите на информационното общество, и по-специално на електронната търговия на вътрешния пазар („Директива за електронната търговия“) (ОВ L 178, 17.7.2000 г., стр. 1).

([1]) ►M6 Директиви, посочени под № 6, 8 и 13, съдържат специални разпоредби. ◄

▼B

13. Директива 2001/83/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 6 ноември 2001 г. за утвърждаване на кодекс на Общността относно лекарствени средства, предназначени за човешка употреба: членове 86—100 (ОВ L 311, 28.11.2001 г., стр. 67). Директива, последно изменена с Директива 2004/27/ЕО (ОВ L 136, 30.4.2004 г., стр. 34).

14. Директива 2002/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 септември 2002 г. относно продажбата от разстояние на финансови услуги.

15. Регламент (ЕО) № 261/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 11 февруари 2004 г. относно създаване на общи правила за обезщетяване и оказване помощ на пътниците при отказ за качване на борда на самолета и анулиране или голямо закъснение на полети (ОВ L 46, 17.2.2004 г., стр. 1).

▼M1

16. Директива 2005/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 май 2005 г. относно нелоялните търговски практики от страна на търговци към потребители на вътрешния пазар (ОВ L 149, 11.6.2005 г., стр. 22).

▼M3

17. Директива 2002/58/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 юли 2002 г. относно обработката на лични данни и защита на правото на неприкосновеност на личния живот в сектора на електронните комуникации (Директива за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации): член 13 (ОВ L 201, 31.7.2002 г., стр. 37).

▼M4

18. Регламент (ЕС) № 1177/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 г. относно правата на пътниците, пътуващи по море или по вътрешни водни пътища ([1]).

▼M5

19. Регламент (ЕС) № 181/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 г. относно правата на пътниците в автобусния транспорт ([2]).

([1]) ОВ L 334, 17.12.2010 г., стр. 1.
([2]) ОВ L 55, 28.2.2011 г., стр. 1.